

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ M. S.**, bývajúceho v H.H., **2/ S. S.**, bývajúcej v H.H., oboch zastúpených JUDr. V. B., advokátom so sídlom v P., proti žalovaným **1/ M. H.**, so sídlom v H.H., **2/ D. C.**, bývajúcemu v H.H., **3/ K. C.**, bývajúcej v H.H., **4/ J. V.**, bývajúcemu v H.H., zastúpenému JUDr. K. G., advokátkou so sídlom v P., **o určenie vlastníckeho práva**, vedenej na Okresnom súde Piešťany pod sp. zn. 4 C 411/2008, o dovolaní žalobcov 1/, 2/ proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 20. júna 2012, sp. zn. 24 Co 174/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Piešťany (súd prvého stupňa) rozsudkom z 28. apríla 2010, č.k. 4 C 411/2008-335 (v spojení s opravným uznesením z 2. júla 2010, č.k. 4 C 411/2008-364) návrh na určenie, že nehnuteľnosti v katastrálnom území H., parcela č. X., zastavaná plocha o výmere X. m², a budova S., súpisné č. X., nachádzajúca sa na I. poschodí nad parcelou č. X., na U. v H., v zmysle kúpnej zmluvy zo 17. mája 2000, sú vo vlastníctve D. C. a manželky K., rod. H., v podiele ½ vzhľadom k celku, a M. S. a manželky S., rod. H., v podiele ½ vzhľadom k celku, zamietol, žalovaným 1/, 2/, 3/ náhradu trov konania nepriznal a určil, že žalobcovia 1/, 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému 4/ titulom náhrady trov konania sumu 5 485,25 Eur do rúk právnej zástupkyne do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že petit návrhu nedáva žiadny zmysel, keďže budova sa nemôže nachádzať na prvom poschodí inej budovy, teda už len pre tento dôvod by bolo potrebné návrh zamietnuť. Z návrhu žalobcov však vyplývalo, že sa

domáhajú určenia, že kúpnu zmluvou nadobudli niečo iné, než čo bolo predmetom prevodu podľa spornej kúpnej zmluvy, preto súd uzavrel, že v konaní absentuje nielen hmotnoprávny základ na procesnú úspešnosť návrhu, ale aj naliehavý právny záujem na takomto určení v zmysle § 80 písm. c/ O.s.p., preto uvedený návrh zamietol v celom rozsahu. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že náhradu trov konania si uplatnil len žalovaný 4/.

Na podané odvolania žalobcov 1/, 2/ Krajský súd v Trnave rozsudkom z 20. júna 2012, sp. zn. 24 Co 174/2011 napadnutý rozsudok v spojení s jeho opravným uznesením potvrdil a žalovaným 1/ až 4/ náhradu trov odvolacieho konania nepriznal (o nepriznaní náhrady trov konania žalovaného 4/ súd rozhodol samostatným uznesením z 26. júna 2012, sp. zn. 24 Co 174/2011). Odvolací súd sa stotožnil s dôvodmi zamietnutia žaloby súdom prvého stupňa, ktoré vychádzajúc z dôkazov vykonaných súdom prvého stupňa ešte doplnil, a rozsudok v spojení s jeho opravným uznesením ako vecne správny v zmysle § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. s poukazom na to, že v konaní úspešní žalovaní 1/ až 4/ si náhradu trov konania neuplatnili, preto im nebola priznaná.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podali dovolanie žalobcovia 1/, 2/, ktorí žiadali zrušenie rozhodnutí oboch súdov z dôvodu, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a že rozhodnutie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.). Dovolatelia okrem iného uviedli, že kúpna zmluva na nehnuteľnosti, ktoré sú predmetom tohto konania, bola účastníkmi riadne uzatvorená a na jej základe dovolatelia riadne nadobudli vlastnícke právo k sporným nehnuteľnostiam. Rozhodnutie súdu prvého stupňa, ktorým bol zamietnutý návrh žalobcov nezohľadňujúci tieto skutočnosti, je preto právnym lapsusom. Podľa nich bol podaný návrh na určenie vlastníckeho práva dôvodný, pretože sa opiera o platnú kúpnu zmluvu a list vlastníctva, ktoré dokumenty dosiaľ nikto nespochybnil. Dovolatelia namietali i spôsob výpočtu náhrady trov konania priznaných žalovanému 4/ v konaní pred súdom prvého stupňa a v doplnení dovolania súdu ďalej vytýkali nevykonanie dôkazov výsluchom navrhovaných svedkov a vyjadrili nesúhlas s označením účastníkov konania na strane žalovaných.

Žalovaný 1/ sa k dovolaniu žalobcov vyjadril tak, že rozhodnutia oboch stupňov považuje v celom rozsahu za vecne správne a stotožňuje sa s nimi.

Žalovaný 2/ a žalovaná 3/ k dovolaniu uviedli, že sú spoluvlastníkmi sporných nehnuteľností a žiadajú uvedenie vecí do stavu súladného so zákonom, preto budú plne rešpektovať rozhodnutie dovolacieho súdu.

Žalovaný 4/ vo svojom vyjadrení k dovolaniu poukázal na to, že namietané dovolacie dôvody nie sú dané a dovolanie nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podali včas účastníci konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) zastúpení advokátom (§ 241 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania sú podrobne upravené v § 237, § 238 a § 239 O.s.p., pričom v ustanovení § 238 sú podmienky prípustnosti stanovené pre rozhodnutie odvolacieho súdu vydaného vo forme rozsudku, v § 239 pre rozhodnutie majúce formu uznesenia a v § 237 sú stanovené podmienky prípustnosti dovolania proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu bez ohľadu na jeho procesnú formu.

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné len vtedy, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Keďže v prejednávanej veci sa nejedná o žiaden z uvedených prípadov, t.j. dovolanie nesmeruje proti pozmeňujúcemu rozsudku odvolacieho súdu vo veci samej, nesmeruje ani proti rozsudku, v ktorom by sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu, nakoľko dovolací súd v tejto veci dosiaľ nerozhodoval, dovolanie nebolo podané ani proti potvrdzujúcemu rozsudku s vyslovením prípustnosti dovolania v jeho výroku, ani proti potvrdzujúcemu rozhodnutiu vo veci neplatnosti zmluvnej podmienky; prípustnosť dovolania z ustanovenia § 238 O.s.p. ods. 1 až 3 nemožno vyvodiť.

Prípustnosť dovolania by v danom prípade prichádzala do úvahy len vtedy, ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. Dovolací súd preto so zreteľom na § 242 ods. 1 O.s.p. skúmal, či prípustnosť dovolania nezakladá niektorá z nich. Podľa § 237 O.s.p. je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu (rozsudku i uzneseniu), ak a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník konania, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení, pričom ani samotní žalobcovia ich v dovolaní nenamietali.

Pokiaľ ide o dôvody dovolania spočívajúce v existencii inej vady v konaní, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) a v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.), tieto je možné preskúmať len v prípade, že dovolanie je prípustné, nakoľko tieto, ak by aj boli dané, sami osebe prípustnosť dovolania nezakladajú, preto sa nimi dovolací súd nezaoberal.

So zreteľom na uvedené, teda že prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z § 238 O.s.p., a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobcov 1/, 2/ podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol bez toho, aby bola preskúmaná vecná správnosť napadnutého rozhodnutia krajského súdu.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie ods. 2 tohto ustanovenia.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. decembra 2012

JUDr. Eva S a k á l o v á, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková